

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci **žalobce: M. P.**, bytem N. 31, P. 10, proti **žalovanému: Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2016, sp. zn. SPU 189537/2016/R,

t a k t o :

- I. Žaloba se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zrušil rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 3. 2016, čj. SPÚ 113990/2016, a řízení zastavil. Správní orgán I. stupně uvedeným rozhodnutím zamítl podnět podaný společností P. S., a. s., k rozhodnutí o obnově řízení o restitučním nároku uplatněném žalobcem, o němž bylo rozhodnuto Státním pozemkovým úřadem, Krajským pozemkovým úřadem pro hl. m. Prahu (rozhodnutí ze dne 19. 8. 2013, čj. 342460/2013). Žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že společnost P. nebyla účastníkem výše uvedeného (pravomocně skončeného) řízení, správní orgán I. stupně tedy neměl o obnově řízení vůbec rozhodovat a měl podateli sdělit, že není důvod k zahájení řízení.

Žalobce v žalobě předně uvedl, že napadené rozhodnutí zasahuje do jeho právní sféry, neboť způsobilo narušení jeho právní jistoty a je ku prospěchu nezákonného privatizátora (společnosti P.), jemuž napomáhá k prodloužení doby nezákonného užívání majetku. Žalobce dále uvedl konkrétní důvody, které jej vedou k závěru o nezákonnosti i nicotnosti napadeného rozhodnutí.

Krajský soud v Praze předně přistoupl k hodnocení, zde je podaná žaloba přípustná (tedy věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle § 65 odst. 1 zákona 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti,

nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. “

Z citovaného ustanovení se mimo jiné podává, že věcně projednatelná bude pouze taková žaloba, která brojí proti rozhodnutí (úkonu) správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Ze soudního přezkumu jsou pak vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu tohoto zákona [§ 70 písm. a) s. ř. s.].

Pro danou věc je podstatné, že žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl zamítnut podnět společnosti P. o obnovu řízení ve věci restitučního nároku žalobce, a toto řízení současně dle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavil. Na shora označeném pravomocném rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu ve věci restitučního nároku žalobce tedy nic nezměnilo ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani navazující rozhodnutí žalovaného, které žalobce napadl nyní projednávanou žalobou. Je nutno připustit, že zamítavým rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo založeno určité legitimní očekávání žalobce spočívající v tom, že nebude nařízena obnova řízení, na tomto závěru ovšem rozhodnutí žalovaného nic nezměnilo. Plyne z něj totiž pouze závěr, že řízení o takovém podnětu neměl správní orgán I. stupně vůbec vést a věcně se jím zabývat. Jinak řečeno, rozhodnutí žalovaného jakkoliv nezpochybnuje (ani nezakládá možnost zpochybnit) pravomocně posouzený restituční nárok žalobce a jeho legitimní očekávání týkající se ne zahájení obnovy řízení naopak dokonce spíše stvrzuje s tím, že podnětem společnosti P. k rozhodnutí o obnově řízení nebylo vůbec na místě se zabývat. Jak výslovně plyne ze žalobou napadeného rozhodnutí, správní orgán I. stupně neměl vůbec rozhodnutí vydávat a měl podateli pouze sdělit, že není důvod k zahájení řízení. Rozhodnutí žalovaného je tak pouze důsledkem nesprávně zvolené formy vyřízení podnětu společnosti P. ze strany správního orgánu I. stupně. Žalobcem zmíněný „prospěch nezákonného privatizátora“ z napadeného rozhodnutí žalovaného taktéž není soudu zřejmý, neboť jak již bylo výše uvedeno, zastavení řízení o podnětu k rozhodnutí o obnově řízení nemůže mít jakýkoliv vliv na pravomocné rozhodnutí o restitučním nároku žalobce a na důsledky takového restitučního rozhodnutí.

Poukázal-li žalobce v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 76/2013-36 (zejm. jeho bod [13]), pak je třeba upozornit na to, že Nejvyšší správní soud v toto rozhodnutí odkazuje na jiný svůj rozsudek (čj. 4 As 72/2013-42), který se zabýval otázkou žalobní legitimace v případě, kdy bylo zrušeno rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení obnovy. V dané věci (posuzované Nejvyšším správním soudem) totiž došlo k tomu, že původní rozhodnutí o nenařízení obnovy bylo zrušeno, přičemž takové rozhodnutí nepochybně představuje závažný zásah do právní jistoty účastníka, neboť znamená anulování závěru, že zde nejsou dány podmínky pro nařízení obnovy řízení. V dané věci pak byly podmínky pro obnovu řízení znovu posuzovány a obnova řízení byla skutečně nařízena. Z výše uvedeného je přitom zřejmé, že situace ve věci nyní projednávané krajským soudem je odlišná, neboť zde nedošlo ke zpochybnění závěrů správního orgánu I. stupně o nenařízení obnovy, pouze zde žalovaný konstatoval, že se správní orgán I. stupně se neměl souvisejícím podnětem společnosti P. vůbec zabývat, což ve své důsledku ve vztahu k účastníkům (i jejich legitimnímu očekávání) představuje tentýž závěr, tedy nenařízení obnovy. Krajský soud v Praze si je současně velmi dobře vědom judikatury Nejvyššího správního soudu zapovídající restriktivní výklad § 65 s. ř. s., na kterou žalobce taktéž odkazuje, v projednávané věci však neshledal, že by se napadené rozhodnutí jakkoliv negativně projeвило v právní sféře žalobce.

S ohledem na výše uvedené tak soud žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) téhož zákona.

Nad rámec výše uvedeného lze dodat, že i kdyby soud připustil, že napadené rozhodnutí žalovaného lze považovat za rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., nezbylo by, než v návaznosti na shora již zmíněnou argumentaci žalobu odmítnout za užití § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Jak totiž plyne z výše již uvedeného, napadené rozhodnutí žalovaného není způsobilé zasáhnout právní sféru žalobce, a i pokud by se jednalo o rozhodnutí ve správním soudnictví přezkoumatelné, bylo by na místě žalobu odmítnout jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť žádnému účastníku řízení nepřísluší náhrada nákladů řízení, pokud byla žaloba odmítnuta.

Jelikož žaloba byla odmítnuta před nařízením jednání ve věci, vrátil soud žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2016

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavlaína Švejdová